

De werkkostenregeling (WKR): doen of nog even uitstellen?

13 november 2011

Per 1 januari 2011 is de werkkostenregeling ingevoerd. De werkkostenregeling biedt werkgevers en werknemers een nieuw systeem voor belastingvrije vergoedingen en verstrekkingen, voor secundaire arbeidsvoorwaarden. De oude wettelijke regeling kende veel verschillende vergoedingen en verstrekkingen, elk met specifieke fiscale regels. Denk aan bedrijfsfitness, het fietsplan, de internetregeling, producten uit eigen bedrijf, enzovoort. Deze complexe regelingen zijn vervallen, op een paar na, om zo voor werkgevers een forse administratieve lastenverlichting te realiseren. Van de circa dertig afzonderlijke regelingen blijven er zes bestaan – de gerichte vrijstellingen – de rest is vervallen.

De wetgever heeft bij de nieuwe wettelijke regeling voor een strakke opzet gekozen. Alle vergoedingen (in geld) en verstrekkingen (in natura) die een werkgever aan zijn werknemer toekent, worden in beginsel tot het loon gerekend. Dat betekent dat die vergoedingen en verstrekkingen in beginsel belast worden, tenzij de werkgever die aanwijst als 'werkkosten'. Voor de aangewezen 'werkkosten' geldt de werkkostenregeling, een forfaitair systeem dat uit drie onderdelen bestaat:

- de gerichte vrijstellingen, voor een belastingvrije vergoeding van zes in de wet genoemde afzonderlijke zakelijke kostensoorten van de werknemer;
- een vrije ruimte van 1,4% van de fiscale loonsom van de werkgever.
De werkgever kan uit deze vrije ruimte belastingvrije vergoedingen en verstrekkingen aan de werknemers toekennen (die niet onder de gerichte vrijstellingen vallen). Hierbij gelden nagenoeg geen beperkende voorwaarden. De werkgever kan zelf beslissen welke vergoedingen of verstrekkingen hij geeft, en aan welke werknemers. De enige beperking is de gebruikelijkheidsstoets: de vergoedingen en verstrekkingen mogen niet in belangrijke mate (voor meer dan 30%) afwijken van hetgeen gebruikelijk is in overeenkomstige situaties.
- het eindheffingsloon omvat de vergoedingen en verstrekkingen die de forfaitaire ruimte te boven gaan. De werkgever is hierover een eindheffing van 80% verschuldigd. Deze heffing kan niet op de werknemer(s) worden verhaald.

De werkkostenregeling is ingevoerd per 1 januari 2011. Werkgevers kunnen de eerste drie jaren na invoering, voor 2011, 2012 en 2013, per jaar kiezen of zij gebruik willen maken van de werkkostenregeling, of dat zij de huidige regeling voor vrije vergoedingen en verstrekkingen nog willen blijven toepassen. Overleg met uw adviseur of u voor 2012 wel of niet voor de WKR moet kiezen.

